

עין משפט‏ **נר מצוה**

לג:

השתא אם אחר חגסה קיס לן דשבת ופגם לאציה הוי חגסה אציה הקנס צעי לשלומי לה (א) וגראה דלא קשה מידי דליכא לאוקמה צנערה שנתארסה ונתגרשה שיש לה קנס וקנסה לעצמה ו^(לר' יוסי הגלילי) כדתנן פרק אלו נערות (כמוצות דף לג.). דתנא הבא על צמו פטור משום שמתחייב צנפשו מיהו הא דקמני הכא או פתה את צמו לא אחי שפיר שהרי מחלה לו ושמא איכא לאוקמה צנענה דלאו צת מחילה היא וכרצנן דאמרי התם קטנה יש לה קנס ולפי' הקונט' אין להקשות למה לך למימנייה צסמוך עד שישמעו מפי התוצע כיון דכבר אשמעי' הכא (ב) דסיפא אשמעי' משום שלא ציד עצדו דלע"פ דשלוחו הוא לא מייחייב: **בבא** בהרשאה.

וע"פ דפסקין צמרובה (ב"ק דף ע. ושס) דשילת שויה ותנן (לקמן דף לה.) שילת ציד צנו ציד עצדו פטור הכא עדיף שיש לו כח להוציא ממון כמו לצעלים עצמן וא"ת אחתי תקשי הא מנה לפלוני ציד פלוני וצא צלא הרשעה חייבין דומיא דכהן דלא שייך הרשאה ואר"י דיתור משנה אחא לאשמועינן דוקא צכה"ג פטור צכל ענין דלא משכחת חיובא אצל מנה לפלוני ציד פלוני זוימנין דמשכח חיובא כמו צצא צהרשאה: **היבא** דלא כפריה כתבינן. ואיירי שאחר שכתב לו הרשאה כפר לו ולמ"ד צמרובה (ב"ק דף ע.) אפילו לא כפר ליה לא כתצין מוקמין מתני' דהכא צפקדון דהא טעמא דלא כתצין מפרש התם משום דגול ולא מתיאשז הצעלים שנייהן אין יכולין להקדים ופקדון יכול להקדים כדמוכח התם דמייתי עלה לעיל (דף סט.) לסייעתא מהא דתנן אין הגונב אחר הגונב משלם תשלומי כפל וצפקדון משלם כדתנן צפ' המפקד (ב"מ דף לג.): וכן מוכח צהמוכר את הספינה (ב"ב דף פח.) צבי ההוא צצרה דלייתי קארי לפוס נהרה אמו ציע שקול חדא חדא ואמר הרי הס מוקדשים לשמים ומסקינן דאי לאו דקילי דמייהו קדשי צצרותא דמרייהו קיימי א"נ איכא לאוקומא צמקרקעי דודאי כתצין ליה ^ע דקרקע אינה נגולת וכמ"ד לקמן פרק שזועת הפקדון (דף לו.): המשציע עדי קרקע חייב והא דלא משני הש"ס הכי דהוא ניחא לכולהו לישני משום דלא חייס לשנויי אלא לפי לשון שתופס עיקר מיהו קשה צפרק יש צבור (צבורות דף מח.): צבי צ' נשים של צ' אנשים שלא ציצכו וילדו שני זכרים מת אחד מהן צתוך ל' יום אם לכהן אחד נתנו יחזור להן ה' סלעים ומוקי לה צצא צהרשאה והתם לא שייך לא פקדון ולא קרקע דאין פודין צקרקעות מיהו התם נמי איכא לשנויי צצא צמעמד שלשתן ור"ת פוסק כדתצין אפילו אמטלטלי דכפריה דטעמא דלא כתצין מפרש ^(א) (כמוצות דף סח ושס)

משום דמיחוי צשיקרא ^(ב) (וצפרק כל הגט (גיטין דף כו: ושס) וצהכותב (כמוצות דף פה. ושס) מסקינן דלמיחוי לציקרא לא חיישינן ואין להאריך כאן צצבר(ט): **ונאמר** דה"ן **אואין**. תימה כיון דגמרי' מפקדון ניצעי צהלואה וצנעשק ייחוד כלי כדאמרין

צבי שזועת הפקדון צצהה (ב"מ דף מח.).

אואין בושח ויבדחו. דעיקר לא אחי להפסידה כמוצתה אלא להשקומה:

מושבע

המתקיימת כו'. ואין לך עדות צו צלא וזו אלא כתציעת ממון כדמפרש ואילן: מנה מניתי לך צפני פלוני ופלוני. הס ראו שמניתיס לך אצל לא הודעתיס אם הס מתנה או הלואה או פרעון ואמר לו הלה יצואו פלוני ופלוני ויעידו שמנית לי צפניהס ואני פורע לך:

שבועת העדות פרק רביעי שבועות

שהוציא פלוני שס רע על צחי. ואמר צצ"ד לא מנחתי לכתך צתולים ונמנא צדאי ולא הספקמי להעמידו שס צדין לתוצעו קנס של מנא כסף: **הודה מפי עצמו**. צצ"ד זה שהוציא שס רע צצ"ד אחר פטור.

המשציע את העדים קודם הודאה חייבין אלמא משציע עדי קנס חייבין: **הא מני ר"א צר"ש היא**. ואליציה לא אציעא לי דלדידיה הוי קנס ממון כיון דלא מיפטר צהודאמו: **אסאן** לרצנן. קושיא היא. ומשני כולה ר' אלעזר היא והאי דקמני הודה מפי עצמו פטור לאו שצאו עדים אחר הודאה קאמר אלא צהודאה צלא עדים וטעמא הוא דקא יהיב למיתליה מש"ה העדים חייבין משום דממונא אפסדוה דאין מודה צקנס פטור אלא כל זמן שהודה מפי עצמו אחר אם צאו עדים אחרי כן חייב הלכך ממון גמור הוא: **בתנאי' שאני כסן כו' פטורין**. כדמפרש צגמ' שאין הענין מדבר אלא צכפירת ממון: **שאנס איש פלוני או פסה צמו של פלוני**. שאנס ראובן צמו של שמעון וצמו דקמני אחיש פלוני דלעיל קאי דתנא לעיל מינה שאיש פלוני כהן או לוי ואינו צן גרושה ועליה קאי או שהציען שאנס איש פלוני את צמו של אותו דלייריין ציה עד השתא: **פטורין**. דצעין שישמעו מפי התוצעו ואכטריין למיתנייה משום דמוקמין לה צצא צהרשאה אפ"ה אינו צעל דינו צו כשאר ממון דמידי דלא מטא לדיעה מעולם לא מצי למכתב הרשאה עלייה: **ושאנל צי צני**. חצלה היא חצורה: **פטורין**. שאין כאן הפסד ממון שאס העידו היה הכן מתחייב מיתה ולא ממון: **ושחנל צי חצירי ושהדליק את גדישי צשצת**. שחנל צי צשצת או הדליק גדישי צשצת דתרווייהו חיוב מיתה ניניהו פטורין. וי"מ שאנס איש פלוני ופיתה את צמו האב הבא על צמו וטעמא דפטורין משום דליכא חיוב מיתה ואף אני כן שמעתי וא"א להעמידה דאפי' צלא חיוב מיתה נמי מאן קא תצע השתא אם חגסה אחר קיס לן צושתה ופגמה וקנסה לאציה ^(א) חגסה אציה קנס צעי לשלומי לה צתמיה: **גב' הא קמני סיפא עד שישמעו מפי התוצע**. דקתני סיפא שילת ציד כו' עד שישמעו מפי התוצע: **צצא צהרשאה**. שמניהו אפטורופוס על כך הלכך אי תציעת ממון היא הוו מחייבי: **אורכתא**. הרשאה. ולשון שולטנות הוא כמו (ב"ב דף קסד:) צשנת פלוני אורכן שלטון אף כאן אורכתא השלטת שהשלטעו על צעל דינו לתוצעו: **אמטלטלי**. לפי שאינו צעין והעדים מעידין על מה שכתבו מחמת שיש לי ציד פלוני כך וכך: **היכא דכפרי'**. שצבר נשמע שהנצבע כפרן דהשתא מחוי צשיקרא שחתמו על מ"ש זה שיש

לציה ^(א) חגסה אציה קנס צעי לשלומי לה צתמיה: **גב' הא קמני סיפא עד שישמעו מפי התוצע**. דקתני סיפא שילת ציד כו' עד שישמעו מפי התוצע: **צצא צהרשאה**. שמניהו אפטורופוס על כך הלכך אי תציעת ממון היא הוו מחייבי: **אורכתא**. הרשאה. ולשון שולטנות הוא כמו (ב"ב דף קסד:) צשנת פלוני אורכן שלטון אף כאן אורכתא השלטת שהשלטעו על צעל דינו לתוצעו: **אמטלטלי**. לפי שאינו צעין והעדים מעידין על מה שכתבו מחמת שיש לי ציד פלוני כך וכך: **היכא דכפרי'**. שצבר נשמע שהנצבע כפרן דהשתא מחוי צשיקרא שחתמו על מ"ש זה שיש

לי ציד פלוני כך וכך: **מנין שאין הכסוח**. דשמיעת קול מדבר אלא צעדות תציעת ממון: **נאמר כאן אואין**. או ראה או ידע: **ונאמר להן אואין**. צשזועת הפקדון ופקדון או כתשומת יד או צגול או עשק: **אואין דרוצא**. או צאציה הכהו או השליך עליו צצדיה: **אואין דסוטא**. או עצר עליו רוח קנאה או איס אשר תעצר עליו וגו'. **ויש עמסן שזועט**. והשציע הכהן את האשה (צמדבר ה.) הא **ציאז**. יש תציעה שהוא חייב כו' ולקמיה וליג]. פריך איפוך אנא: **צעדות**

מנה מניתי לך צפני פלוני ופלוני. הס ראו שמניתיס לך

ואינו

מסורת הש"ס

(א) [ב"ק עה.]. (ב) [נ"ל ושהדליק וי"א צנשנה צתשיות(ג) [נלקמן לה.]. (ד) [ב"ק דף ע. צבורות דף מט.]. (ה) [כמוצות מח.]. (ו) [נ"ל לר' שקיבא(ז) [נ"ל צב"ק ע.]. (ח) [רש"ל מ"ו, (ט) [נבצ"ק ע. הארכיבו פוס' צוה].

- ↑ ונפש כי תחטא וְשָׁמַעְתָּ קוֹל אֱלֹה וְהָאָה עַד אֲרָאָה או יָדַע אם לוא יגיד וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ: ויקרא ה א
- ↑ נפש כי תחטא וּמַעַלְתָּה מַעַל בֵּין יְבָחָשׁ בְּעִמְיֹתוֹ בַּפִּקְדוֹן או בתשומות יָד או בְּגוֹל או עֶשֶׂק אֵת עֲמִיתוֹ: ויקרא ה כא
- ↑ (ב) וְאִם בִּשְׁנָאָה יִדְהַפְנֶה או השליך עָלָיו בַּצִּדָּה וְיָמָת: (כא) או באיציה הכהו בידו וְיָמָת מוֹת וְיָמָת הַפּוֹדֵב רִצָּח הוּא גֹאֵל הַדָּם יָמִית אֵת הַרֹצֵחַ צַפְנָעוּ בו: במדבר לה כ-כא
- ↑ וְעֵבֶר עָלָיו רֹחַ קָנָאָה וְקָנָא אֵת אִשְׁתּוֹ וְהוּא נִטְמָאָה או עֵבֶר עָלָיו רֹחַ קָנָאָה וְקָנָא אֵת אִשְׁתּוֹ וְהוּא כמבדרי ה יד
- ↑ או איש אשר תעֵבֶר עָלָיו רֹחַ קָנָאָה וְקָנָא אֵת אִשְׁתּוֹ וְהַעֲמִיד אֵת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְיָ וְעָשָׂה לָהּ הַבְּהוֹן אֵת כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת: במדבר ה ל
- ↑ וְהָיָה כִּי יֵאָשֶׁם לְאֻחֹת מֵאֵלֶּה וְהַתּוֹדָה אֲשֶׁר תִּקְרָא עֲלֵיהֶן: ויקרא ה ה

הגהות הב"ח

(א) תוב' [נצט"ל ד"ה ושאנס וכו' לשלומי לה בתמיה וגראה: (ב) בא"ד דסיפא אשמעי'. ייז וליכא לאקשויי רישא למה ליה דליכא למימר לא זו אף זו קמיין אף קשה אמאי פריך מדקמני סיפא עד שישמעו מפי התוצע מרישא גופה ה"ל לאקשויי וי"ל דמיתא ליה לאקשויי מטפי' דתני צה צהדיא עד שישמעו מפי התוצע:

גליון הש"ס

תוב' ד"ה היבא וכו' דקרקע אינה נגולת וכמ"ד המשביעין עדי קרקע חייב. תמיהני הא צממוצאר דלמ"ז אן קרקע נגולת דדריש כללי ופרטי ס"ל צודאי דהמשביע עדי קרקע פטור וע"נ: